

वा०रा०

॥ ८७ ॥

॥ ६४ ॥ निशीथे यथाघनानां नादस्तथा वानराणां नाद इत्यर्थः ॥ अत्र स्थाने दिनद्वयं युद्धावहार इत्याग्निवेश्यः ॥ ६५ ॥ मत्तमानः कतकः ॥ ४७ ॥ इति रामाभि० वा० यु० पंचाशः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ श्रुतवानरनादेन रावणेन धूम्राक्षप्रेषणं ॥ तेषामिति ॥ राक्षसैर्विभीषणादिभिः ॥ १ ॥ स्निग्धगंभीरत्वेन दुःखमूल-

विस्तृजंतो महानादां स्वासयंतो निशाचरान् ॥ लंकाद्वाराण्युपाजग्मुर्युद्धकामाः प्लवंगमाः ॥ ६४ ॥ तेषां सुभीमस्तु मुलो निनादो बभूवशा
खामृगयूथपानां ॥ क्षये निदाघस्य यथा घनानां नादः सुभीमो नदतां निशीथे ॥ ६५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये यु० पंचाशः
सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तेषां तु तुमुलं शब्दं वानराणां महौजसां ॥ नदतां राक्षसैः सार्धं तदा श्रुश्रावरावणः ॥ १ ॥
स्निग्धगंभीरनिर्घोषं श्रुत्वा तं निनदं भृशं ॥ सचिवानां तस्तेषां मध्ये वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ यथाऽसौ संप्रहृष्टानां वानराणामुपस्थितः ॥ ब
हूनां सुमहान्नादो मेघानामिव गर्जतां ॥ ३ ॥ सुव्यक्तं महती प्रीतिरेतेषां नात्र संशयः ॥ तथा हि विपुलैर्नादैश्चक्षुभेलवणार्णवः ॥ ४ ॥ तौ
तु वदौ शरैस्तीक्ष्णैर्भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ अयं च सुमहान्नादः शंकां जनयतीव मे ॥ ५ ॥ एवं च वचनं चोक्त्वा मंत्रिणो राक्षसेश्वरः ॥ उवा
च नैर्ऋतास्तत्र समीपपरिवर्तिनः ॥ ६ ॥ ज्ञायतां तूर्णमेतेषां सर्वेषां च वनौकसां ॥ शोककाले समुत्पन्ने हर्षकारणमुत्थितं ॥ ७ ॥ तथो
क्तास्ते सुसंभ्रांताः प्राकारमधिरुह्य च ॥ ददृशुः पालितां सेनां सुग्रीवेण महात्मना ॥ ८ ॥ तौ च मुक्तौ सुघोरेण शरबंधेन राघवौ ॥ समुत्थि
तौ महाभागौ विषेदुः सर्वराक्षसाः ॥ ९ ॥ संत्रस्तहृदयाः सर्वे प्राकारादवरुह्यते ॥ विवर्णाराक्षसाघोरा राक्षसेन्द्रमुपस्थिताः ॥ १० ॥ त
दप्रियं दीनमुखा रावणस्य च राक्षसाः ॥ कृत्स्नं निवेदयामासुर्यथा वद्वाक्यकोविदाः ॥ ११ ॥

त्यर्थः ॥ एवमेषां नादः समुत्थितः ॥ ३ ॥ तस्मादेषां महती प्रीतिर्जातेति मन्ये ॥ तत्रैव युक्त्यंतरं तथा हीति ॥ ४ ॥ शंकां बंधमोक्षणशंकां जनयतीव जनयत्येव ॥ ५ ॥ ६ ॥
किं हर्षकारणमुत्थितं तत् ज्ञायतां ॥ ७ ॥ प्राकारमधिरुह्येति ॥ अनेनात्रावहारः सूचितः ॥ ८ ॥ समुत्थितौ दृष्ट्वेति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

यु० कां०

॥ ८७ ॥